

senere oplyst overfor Indenrigsministeren, paa hvilken Maade Loven vil virke uheldigt, hvis Skomagerne virkelig skulde bøje sig for det Lovbud, her blev givet om Ophævelse af den bestaaende Overenskomst i deres Fag. Det, der kræves, vilde andrage 16—17 pCt.s Nedgang i Timeløn og Akkordarbejds løn for Skotøjsarbejderne, hvilket vilde medføre, at Skotøjsarbejdernes Gennemsnitsfortjeneste for faglærte Arbejdere vilde komme til at ligge 48 Ø. lavere pr. Time end for andre faglærte Arbejdere, og at den vilde komme til at ligge endog 14 Ø. under Gennemsnittet af Arbejdsmandenes Arbejdsfortjeneste. Skotøjsindustriens kvindelige Arbejdere vilde komme ned paa en Timeløn, der laa 13 Ø. under andre kvindelige Arbejders Gennemsnitsfortjeneste. Det er klart, at Skotøjsindustriens Arbejdere derfor ikke gaar ind paa en saadan Reduktion af deres i Forvejen beskedne Levevilkaar, og den Tid er nu nær, da de i Loven indsatte høje Toldsatser, der vel i nogen Grad i hvert Fald hidtil har forhindret Import af fremmede Varer, bortfalder ifølge Lovens Bestemmelse. Det er jo blevet sagt af den højtærede Indenrigsminister dels ved den Forhandling, som jeg ved er ført med Skotøjsindustriens Fabrikanter og Arbejdere, og dels i officielle Udtalelser til Bladene, at den Lov, som nu en Gang var vedtaget og gældende, den skulde man efterleve. Herefter bortfalder altsaa fra 1. Juli de Toldsatser, der efter nogles Mening i hvert Fald er en Beskyttelse for Industrien. Dernæst er det heller ikke ubekendt, at selve Lovens Vedtagelse med disse høje Toldsatser har foranlediget Uro visse Steder i Udlandet. Saaledes som det ogsaa kunde forudsættes, er Uroen af en langt farligere Beskaffenhed end den, der kan blive Tale om overfor en Importregulering, som ikke med Rette kan angribes fra Udlandet. Overfor høje Toldsatser, der virker fuldkommen som Forbud mod Indførsel fra visse Lande, opstaar der Uro, og det gælder bl. a. Holland, hvor man indenfor Tobaksindustrien og i Regeringskredse er stærkt foruroliget over den absolutte Hindring mod Import af hollandske Cigarer, som den sidst gennemførte Kriselov frembyder. For dem, der har nogen Føling med Skotøjsimportørerne, er det en bekendt Sag, at de har været i fuld Gang, med Forberedelser til en omfattende Import efter 1. Juli, og man er ogsaa i Udlandet forberedt paa den Tilstand, som da vil opstaa, og har lagt Tingene saaledes

til Rette, at Danmark baade i Tiden fra Juli til November og, hvis det gaar, som det ellers var tænkt, ogsaa i Tiden efter November vil blive oversvømmet med udenlandsk Fodtøj.

Det er klart for os, der tillader os at forelægge dette Lovforslag, at en saadan Tilstand kan man ikke imødesee uden at tale om den indenfor Lovgivningsmagten, og det forekommer os nødvendigt at skride til Foranstaltninger, som det baade af Hensyn til Importen og ogsaa af Hensyn til et andet økonomisk Forhold, nemlig den Valutamiser, som vi lider under, vil være rimeligt at skride til, Foranstaltninger af anden Art end de luftige Foranstaltninger, som Loven om Kriseværn i Virkeligheden var. Jeg tror for øvrigt ogsaa at turde sige, at Stemningen ude i Befolkningen er en anden, end den var i en Tid, hvor man ved en stærkt ophidsende Agitation skabte Had mod Importreguleringen. De, der har færdedes ude omkring i Landet i den senere Tid, vil ikke være i Tvivl om, at der ude i Befolkningen er en langt større Harmе over den Krisetold, som er gennemført, end der nogen Sinde har været over Importreguleringen, at der er en voksende levende Forstaaelse af, at med Importreguleringen vil vi baade af indre og ydre Grunde være langt bedre stillet end med den Toldlovgivning, som man nu har paabegyndt. Med andre Ord, det synes, som om Doktrinarismen i nogen Grad er faldet; Partiet Venstre har da ogsaa for saa vidt ladet Doktrinerne falde, som det ergaaet til Gennemførelse af store Toldforanstaltninger, og følgende maa dets Modstand mod Importreguleringen vel ogsaa dermed være brudt.

Vi tillader os derfor nu at fremsætte et Lovforslag om midlertidig Importregulering, som for det første paa samme Maade som Loven af 4. August 1922 paabyder, at der nedsættes et 9-Mands-Udvalg af Rigsdagen, som sammen med Handelsministeren træffer Bestemmelser med Hensyn til Reguleringen, altsaa med Hensyn til Udstedelsen af Bevillinger til Import af Fodtøj og Cigarer og Cigarillos. Endvidere foreslaar vi, at dette Udvalg sammen med Handelsministeren foretager en Undersøgelse af hele den industrielle og økonomiske Situation for vort Land, som er i høj Grad truende. Ikke blot den industrielle Situation, men ogsaa det Forhold, vor Handelsbalance er kommet i, indeholder en overmaade alvorlig Advarsel til baade Lovgivningsmagten og Regeringen, hvilket gør det naturligt ogsaa at under-